

Eugeen Van den Broeck

Wat maakte Breugels naam fameus?
Niets anders dan de goede geus,
die met kan en kruik en stopen
op bruiloftsfeesten wordt gezopen

Als kleurenmengsel nam hij heus
de zondoorbrande bruine geus,
zodat de dorpen op zijn luiken
naar vette grond van Brabant ruiken.

Voorwaar, hij had een fijne neus
en snoof als 't waar de kleur van geus
in herfstlucht, bos en feestpriëlen,
in boerendans en vechttafrelen.

Hij deed een meesterlijke keus
in al de bruinen van de geus:
Kastanje, oker en safraan,
broodkorst, vlaai en gerstegraan.

Hij werd artiest, een wereldreus,
dank zij de kennis van de geus,
die, het weze hier gezeid,
de ganse mensheid ons benijdt.

Er is wel iets
mysterieus
aan onze nationale
geus:
Hij laaft wie dorst
heeft niet alleen,
hij heeft ook droefheid
en het spleen.

Wie niersteen heeft of
is nerveus
die doet beroep op
echte geus;
Wie mist een goede appetijt:
Dit brouwsel brengt
hem veel profijt.

Wij onderschrijven
graag de leus:
Wie oud wil worden
drinke geus,
laat ons zonder te
verpinken
het geuzeglas ten
bodem drinken.

Ik vind 't in geen geval
affreus,
dat ik slechts maar
rijm op geus
want in ons schone
Breugelland
zijn geuze-rijmen
lang geen schand.